

Pep Aymerich, Sarrià de Ter, 1962.

Ha fet escultura, escultura pública, performances i videoart. La seva formació és sobretot autodidàctica. El seu *leitmotiv* temàtic és la recerca en la interpretació de l'ésser humà i el seu esperit mitjançant la introspecció.

Té escultures públiques a llocs tant dispars com Corea del Sud i Celrà, ha realitzat accions a Girona, Barcelona, Madrid, França i Londres, entre d'altres.

AGRAÏMENTS: Clara Garí, Enric Bisbe, Quim Paredes, Gerard Sunyer i Joan Sunyer.

noúcòcleo **Co NCA** **L'animal a l'esquena** **24 imatges x segon**
Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

Quico Estivill, L'Espluga del Francolí, Tarragona, 1954.

Resideix a Girona des de 1974.

Artista de dilatada trajectòria, va estudiar a BBAA i Massana, pintor, artista multidisciplinari, escenògraf de teatre i actor.

Ha exposat a Catalunya, Espanya, Alemanya, Bèlgica i Hong-Kong.

Ha fet escenografies pel TEI de Sant Marçal, Josep Mª Flotats, Centre Dramàtic Nacional, 3x3, Focus, Vol-Ras i d'altres companyies.

DUET

Pep Aymerich / Quico Estivill

DEL 17 DE NOVEMBRE DE 2011 AL 7 DE GENER DE 2012

ESPAI D'ART I SALA MIQUEL MARTÍ I POL - FUNDACIÓ VALVI

DARRERES EXPOSICIONS:

44. DUET: JORDI GISPERT / NARCÍS COSTA

45. DUET: PEP ADMETLLA / JORDI AMAGAT

46. AMAT. L'ESSENCIA DEL TRAÇ

47. DUET: LÍDIA MASLLORENS / EVDOKIM PEREVALSKY

48. DUET: ESTER BAULIDA / ÀLEX NOGUÉ

49. EN EL TEMPS, A LA MANERA D'EN MANERA

50. DUET: CAMPS I BALLARINES, MIM JUNCÀ / JOSEP MASDEVALL

51. DUET: L'OMBRA DE BABEL, EVDOKIM PEREVALSKY / SEBI SUBIRÓS

Fundació Valvi

Gran Via Jaume I, 42 bis · 17001 Girona · Tel. 972 22 65 27 · www.fundaciovalvi.cat

HORARI: · DE DILLUNS A DIVENDRES DE 6 A 2/4 DE 9 DEL VESPRE

· DISSABTE DE 2/4 DE 12 A 2/4 DE 2, I DE 6 A 2/4 DE 9 DEL VESPRE

· FESTIUS TANCAT

EDITA Fundació Valvi / DIRECCIÓ Maguí Noguier

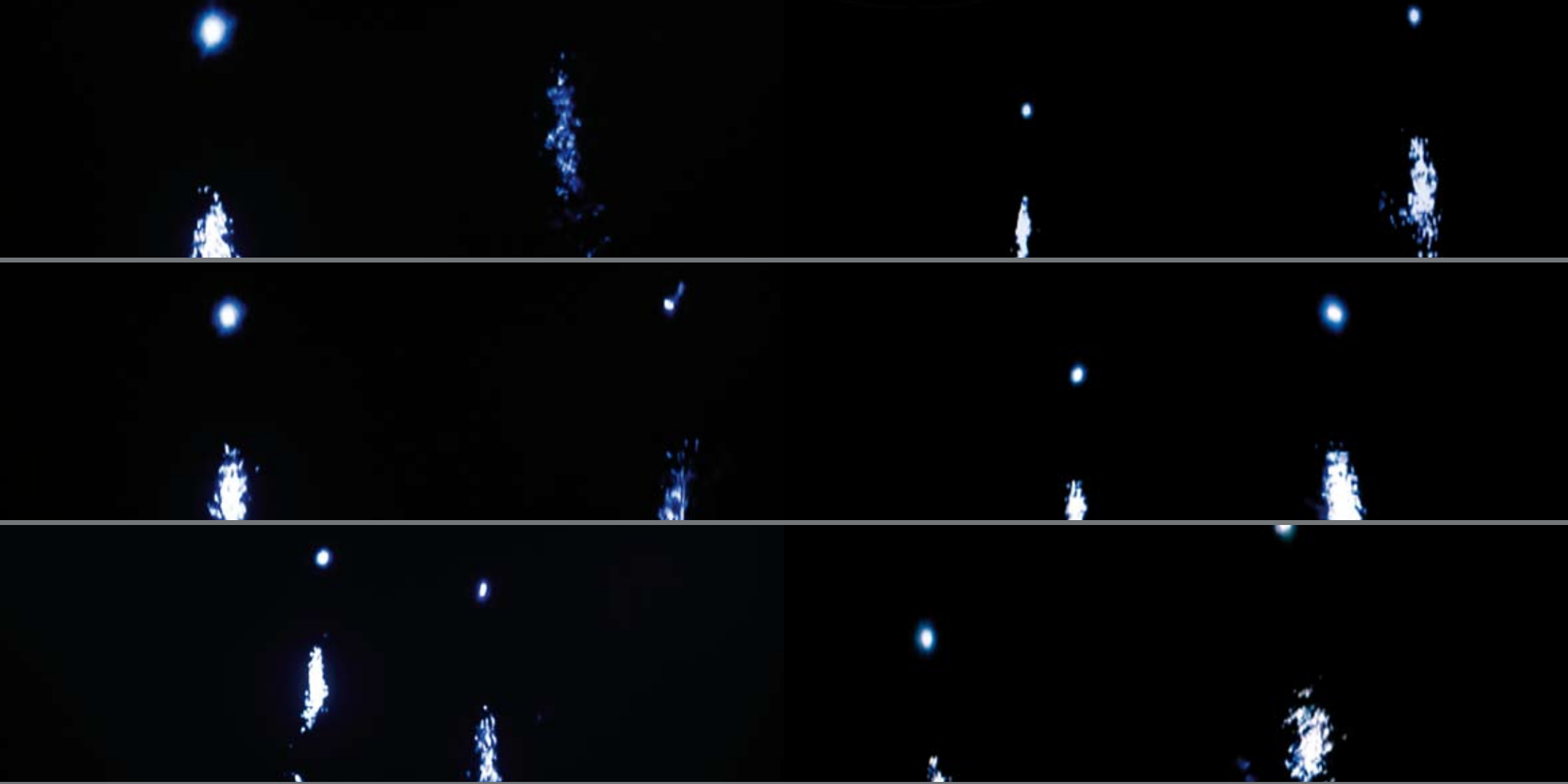
DISSENY GRÀFIC Jaume Geli

IMPRESSIÓ Palahí / Dip. Leg. G1-1250-2011

Pep Aymerich/Quico Estivill. Trobada. Video-art. 2011

PEP AYMERICH _ QUICO ESTIVILL

DD DUETS DE LA FUNDACIÓ VALVI

_ PEP AYMERICH

- 1 Oclusió - Ecllosió
- 2 Plom - Cera - Carbó

_ QUICO ESTIVILL

- 1 Aracné
- 2 Contrapaisatge
- 3 Emmagatzemar i transmetre

Amb la participació d'**Enric Bisbe**. Operador video: **Quim Paredes**. Música: **Paco Viciano**.
Realització video: **24 imatges x segon**. Amb la col·laboració de **L'Animal a l'Esquena** i **CONCA**.

Pep Aymerich. *Oclusió-Eclisió*. Video-art. 2011

Operador video: **Quim Paredes**. Música: **Rosa Serra**. Realització de video: **24 imatges x segon**.
Amb la col·laboració de la **Nau Còclea**.
Materials: plom, cera, carbó. Mides: 95 x 57 x 40 cm.

Pep Aymerich. *Plom-Cera-Carbó*. Video-acció i residus. 2011

les causes del seu èxit, segurament, rau en que a través d'un relat extraordinari, irrealitzable, s'expressa una idea que coincideix amb els sentiments de la col·lectivitat així, el relat mitològic, es converteix en estímul d'un moviment o grup al qual proporciona una explicació coherent, que no vol dir verídica, de la realitat. La creença en els seus avantpassats i la seva imitació proporciona una gran satisfacció i contribueix a tranquil·litzar l'esperit de qui la imita amb els fets o transmet amb les paraules el concepte de fons. Si ens hi fixem podem observar que molts invents, fets, moltes actituds i tècniques, particularment importants per un grup social, s'han sacralitzat en un mite que es pot manifestar amb variacions segons els contextos temporals i culturals.

El fil i l'amplia gamma d'aplicacions a que es presta, des del bressol de la nostra civilització, estant presents en alguns relats mítics fonamentals per la nostra cultura.

Aracné, filla d'un humil tintorer va gosar desafiar a Atenea en l'art de la tapisseria a qui va aconseguir superar però la deessa en veure l'obra de la seva contrincant es va irritar tant que va fer-la esmicolar. Al veure destruïda la seva labor, la jove lida, va optar per penjar-se i, amb aquest acte, passà a convertir-se en aranya. No morí l'agosarada jove però, atenent l'ordre còsmic, el desafiament d'una mortal vers una divinitat, no es pot admetre com tampoc es pot negar l'enginy de qui el posseeix. L'aparició de l'aranya encantada ens soluciona l'entrebanc.

El fil com a prova d'amor i font de llibertat és el que l' enamorada Ariadna ofereix al valeros Teseu perquè pugui sortir del laberint cretenc on ha abatut al Minotaure. Amb la mort del monstre afamat el gloriós semidéu allibera els atenenc de lliurar anualment el tribut dels jovencells tot assegurant continuïtat d'Atenes.

Un relat més proper a nosaltres tant en el temps com en la geografia és el que ens explica com Santa Úrsula abans de partir cap al suplici romà facilita, generosament, a les 100.000 verges amigues seves, un recurs per aconseguir la lliure supervivència. Les alligona envers les tècniques que ella coneix o inventa per a fer puntes al coixí. Amb els seus ensenyaments els hi proporciona coneixements que els hi facilitaran, la llibertat i el suplici que dona, poder viure del fruit del propi treball. Donant-los-hi sapiència també, les encamina vers el camí de la llibertat creativa, no exempta de dubtes i angoixes. Cadascuna podrà fer les seves puntes tant destrament com sigui capaç de fer-les. Tota iniciada tindrà coneixements que podrà portar fins a les cotes que ella decideixi, essencialment, podrà moure's entre la producció artesana i la creació artística.

Més contemporani, menys nostrat, però força popular és el personatge de Spiderman, l'home aranya, que esdevé especialment intrèpid quan de forma casual, essent adolescent, allà cap al 1962, rep la fiblada d'una aranya tocada per la radioactivitat. En aquest cas la fiblada quimèrica, es produeix en sentit real no metafòric, dota a l'home, adolescent aleshores, adult ara, de poders i habilitats excepcionals que manifesta amb l'excreció dels fils fetillers de la teranyina. L'home ha esdevingut heroi al establir contacte amb forces excepcionals, a partir d'ara, el subjecte tocat per l'alè diví, adquireix actituds i aptituds singulars que el faran sobresortir respecte la majoria del seu grup. Serà més intrèpid, més enginyós, més valent. Ja no podrà treballar com un artesà, les seves produccions seran considerades les d'un artista.

El conjunt de les obres que confegeixen *Ubicacions/Origen* mostren una gran sinceritat. Cada relat ha anat brollant de l'interior de l'artista en relació amb els paisatges visibles i invisibles de les seves pàtries. L'Estivill s'ha deixat sentir i ha fet, no ha dubtat en materialitzar els seus interessos expressius utilitzant tècniques i recursos que, en alguns casos, contrasten tant que podrien llegir-se com antagònics però són sincers i valents. Es presenten amb naturalitat, sense pudor, amb convenciment, de manera que el missatge resultant és mostra amb una eloqüència contundent.

Entre dues pàtries, oscil·lant en el gronxador suspès del fructífer fil, llavors ai!, esdevé la fiblada de l'agulla invisible d'Aracné que trasmuda els records endreçats a la memòria en el present continu que teixeix l'obra.

Quico Estivill. *Aracné*. Dibuix sobre paper, boxets, fils, siluetes de paper i cera. 65 x 85 cm.

Aracné és una seqüència d'11 dibuixos de 65 x 85 cm cada un i que pertany al treball "Ubicació/Origen". Dos dels dibuixos porten il·luminació incorporada amb leds.

23 x 50 cm.

35 x 88 cm.

Contrapaisatge també pertany al treball *Ubicació/Origen*.
És una acció fotogràfica.

Atrapat entre dos paisatges, entre dos horitzons... entre dos infinits.

Quico Estivill. *Emmagatzemar/Transmetre*. Tríptic. Oli sobre tela. 135 x 410 cm.

Emmagatzemar i transmetre va ser un projecte del 2009. Està compostat de sis llibres-objecte de grans dimensions i una sèrie de quadres, faltant aquest tríptic per tancar el projecte.

Librez
170 x 122 cm.
Fusta, paper i objectes.